

Gevallen uit de praktijk *)

DOOR

J. HEINEMANN, te Groningen.

Hetgeen ik heden met u zal bespreken, zijn volstrekt geen buitengewone gevallen; maar, zooals collega STARK terecht zeide op de vorige vergadering, wanneer ieder zijn licht onder de korenmaat verborgen houdt, krijgen wij niets te zien. Vandaar dat ik de vrijheid neem deze gevallen te bespreken. Iets eigenaardigs hebben deze 3 gevallen met elkaar gemeen, n.l. het resultaat der behandeling is gunstig, terwijl de behandeling zelve betrekkelijk eenvoudig is.

Het eerste geval is een bovenkaaksfractuur: wil men het een alveolaarbreuk noemen — mij ook wel. Patient, een 17-jarig gymnasiast, kwam op een avond bij mij met erg gezwollen neus, boven- en onderlip. Pat., op een fiets zittend, was tegen een ander wielrijder aangereden.

Bij nader onderzoek bleek mij, dat de centrale dentes met hunne alveolen verdwenen waren. Nadat ik het bloedcoagulum verwijderd had, zag ik tanden en alveoli omgelegd en tegen het verhemelte geplakt. De weeke deelen waren intact gebleven. Voorzichtig, en niet zonder moeite bracht ik het geheel op zijn plaats, waarbij ik vooral zorgen moest de weeke deelen niet te verscheuren. Ik liet toen

*) Voordracht gehouden den 15den December 1895, in de vergadering van de N. T. V.

de patient zijn mond sluiten en door de artikulation bleef alles goed op zijn plaats. Van een ligatuur maakte ik geen gebruik, omdat de beide 2^{de} inc. los zaten; echter was dit ook niet noodig.

In strijd met mijn voorschrift ging patient den 5den dag weer naar school en het ongeluk wilde, dat hem bij het drinken iemand met den elleboog tegen den mond stiet, met gevolg, dat het geheel nu pijnlijk werd en het gefractureerde deel iets zakte; dit beterde evenwel toch en thans is alles weer goed.

Het eigenaardige bij dit geval is, dat, terwijl toch de vaten en zenuwen naar de pulpae totaal verscheurd waren, de tanden nu, na verloop van een jaar nog hun gewone glans en kleur hebben behouden en dat het gevoel bij bijten enz. evenzoo is als dat der andere tanden.

Zooals u aan het gipsmodel kunt zien, is alles, zooals het behoort te zijn, behalve het gemis van de interdendale papillae.

Het 2e geval betreft een fractuur van de onderkaak. Pat. v. d. Woude, 30 jaar, kreeg op de veemarkt te Zuidlaren een slag van een paard. Van het oor tot aan de kin lag alles open, de fractuur was links tusschen hoektand en eersten praemolaar, de 2^{de} Inc. was stukgeslagen en daarbij zaten de meeste molaren en de caninus los. Toen ik den patient zag, had de chirurg reeds het verband aangelegd en de onderkaak zooveel mogelijk in positie gebracht, waarbij hij stukken kurk tusschen de kaken had aangelegd. Was ik er heengegaan om het „Sauersche Drahtverband” aan te leggen, — toen ik den toestand van patient zag, gaf ik dat op en heb de fractuur de eerste 14 dagen uitsluitend met kurk tusschen de achterste molaren behandeld.

Toen nam ik een afdruk van de kaak en heb daarna een caoutchouk verband gemaakt. Aanvankelijk moest ik

de bevestiging uitsluitend aan de rechterzijde aanbrengen, omdat molaren en hoektand nog los en pijnlijk waren: ik deed dit door middel van een schroef. Wanneer men de gaten in het verband iets grooter maakt en dan plaatjes hierover legt, dan geeft dit een goed resultaat. Later heb ik ook met binddraad de bevestiging verkregen. Pat. kon toen van lieverlede weer vastere spijzen gebruiken en heeft dit verband zoowat 3 maanden gedragen. Het resultaat van de behandeling wordt duidelijk uit de vertoonde gipsmodellen: de artikulatie is weer geheel normaal. De kin was vanaf de fractuur langen tijd zonder gevoel; door massage heb ik dezen toestand nagenoeg tot den norm terug gebracht.

En thans geval No 3. Zooals men aan het model kan zien, staan de onderste snijtanden vóór de boventanden. De kin stak sterk vooruit en de onderlip was dikker dan normaal. De jonge dame (16 jaar) kwam bij mij, teneinde hierin verbetering te doen aanbrengen, maar stelde als voorwaarde: geen pijn. Eerst poogde ik de boventanden iets naar voren te brengen; maar omdat de bevestiging haar pijn veroorzaakte, heb ik de ondertanden achteruit gebracht door middel van een apparaatje (metaalreep labiaal langs de tandenrij; als vast punt dient een plaatje linguaal van die rij). In 3 weken was het gewenschte resultaat bereikt. Tevens liet ik 's nachts een doek om hoofd en kin dragen en de lip, die wat stroef was, met lippenpomade inwrijven.

Het resultaat is gunstig, zooals men aan de modellen kan zien; maar liever zou het mij geweest zijn, kon ik u in plaats van de koude gipsmodellen, de patiente zelve laten zien.

De reis is daarvoor evenwel te kostbaar.

